

Ой ти гаю, ти мій гаю

Одна

Ой ти гаю, ти мій гаю,

Двоє

гус-тий ду-же не про-гля-ну; ви-пус-ти-ла

го-луб-чи-ка, те-пер його не спій-ма-ю.

Ой ти гаю, ти мій гаю,
Густий дуже, не прогляну;
Випустила голубчика —
Тепер його не спіймаю. | 2

Хоч спіймаю не такого:
Не до серденька свого,
Ні до серця, ні до мови,
Ні до вірної любові. | 2

Усі тини поламала,
Шукаючи свого Івана,
Шукаючи, питаючи
Свого вірного Івана. | 2

Як немає мого Івана —
Мені вулиця погана,
Прийшов Іван на часочок —
Стала вулиця райочок. | 2

Записав Л. Яценко на Київщині

м. Дніпро 1966 №2

Ішло дівча лучками

Ішло дівча лучками,
Лучками, лучками, лучками,
Розмахавши ручками,
Ручками, ручками, ручками.

Стрїтив його парубок,
Парубок, парубок, парубок:
Покаж, дівча, заробок,
Заробок, заробок, заробок.

Дівча собов потрясло,
Потрясло, потрясло, потрясло,
Показало, що несло,
Що несло, що несло, що несло.

Несу грушки і ябка,
І ябка, і ябка, і ябка, —
Для парубків забавка,
Забавка, забавка, забавка.

Кого люблю трошечку,
Трошечку, трошечку, трошечку,
Дам му одну грушечку,
Грушечку, грушечку, грушечку.

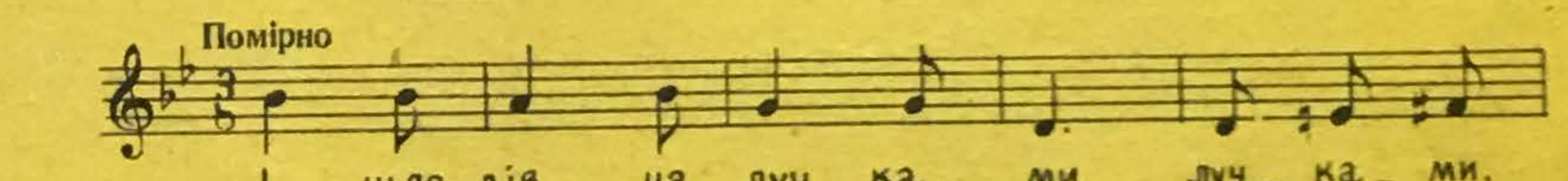
Кого люблю сердушком,
Сердушком, сердушком, сердушком,
Дам му з цілим фартушком,
Фартушком, фартушком, фартушком.

Ой дівчино, чия ти,
Чия ти, чия ти, чия ти! —
Ходи зі мнов гуляти,
Гуляти, гуляти, гуляти.

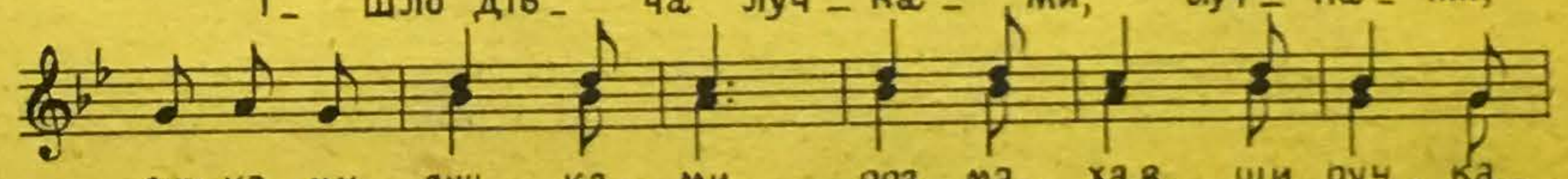
Не питай ня, чия я,
Чия я, чия я, чия я —
Як візьмеш ня — іду я,
Іду я, іду я, іду я.

Записав Л. Яценко від переселенців
з Лемківщини.

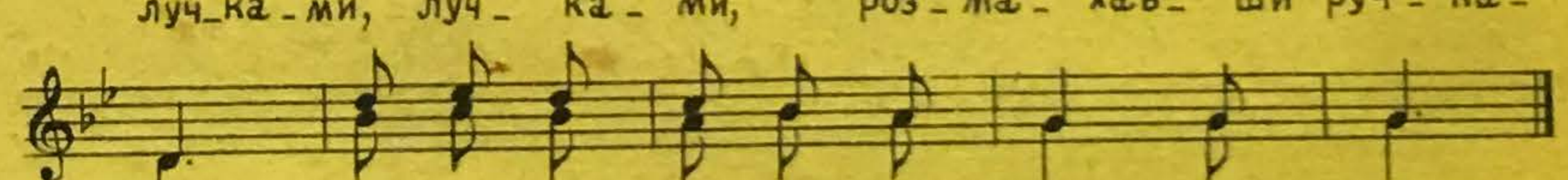
Помірно

І-шло дів-ча луч-ка-ми, луч-ка-ми,

луч-ка-ми, луч-ка-ми, роз-ма-хав-ши руч-ка-

-ми, руч-ка-ми, руч-ка-ми, руч-ка-ми.